

CLUBE DE ESQUIAR

Juraj Havlík – gitara, spev
Jakub Havlík – bicie, vokály
Marián Vredík – projekcie

www.facebook.com/clubedeesquiar/
<https://www.youtube.com/watch?v=aE77iDIIMRs>

Tvorba CLUBE DE ESQUIAR by sa dala charakterizovat ako: "gitara s dôrazom na predošlý a nasledujúci akord, bicie s dôrazom na doby medzi údermi, spev s dôrazom na priestor medzi Minas a Gerais..." alebo jednoducho škatuľkovo ako "post-brazil".

13. januára 2018, presne po roku existencie pokrstili svoj prvý demo album s názvom FERNANDO PESSOA, ktorý obsahuje v portugalčine naspievané texty tohto lisabonského básnika. Bratia Havlíkovci dávnejšie spolu hrávali v kapele Egreš, Juraj tiež v gypsy jazzovej Maringotke či s hudobnými poctami Nickovi Drakeovi, Joãovi Gilbertovi alebo Miltonovi Nascimentovi. Clube de esquiar je teda výrazne ovplyvnený predovšetkým brazílskou hudbou 70. rokov, kedy pod podobným názvom Clube da esquina (Klub na rohu) vyšli dva dvojalbumy geniálneho Milтона Nascimento a ďalších skvelých hudobníkov, ktorí sa stretávali "na rohu" v Belo Horizonte, hlavnom meste Minas Gerais, ináč banskom regióne Brazílie. Kapela Clube de esquiar teda komolí tento názov s novým významom Lyžiarskeho klubu, nakoľko bratia Havlíkovci veľa rozmýšľajú o vlastnej kapele, keď sa stretávajú spolu "na lyžiach" v okolí Banskej Bystrice.

Vizuálnu stránku koncertov má na svedomí výtvarník Marián Vredík. Jeho projekcie pôsobia fragmentárne. Skladajú sa jednak z Mariánových starších animácií, väčšina je ale vytvorená konkrétne na danú skladbu (napr. „Deus“ z detailov písma alebo „É talvez“ vychádzajúca z vizuálnej koncepcie prvého albumu). K jednej piesni je zrecyklovaný amatérsky Western Mariánovho otca. Vznikla tak akási vizuálna paralela k Pessoovej básnickej tvorbe, pre ktorú je charakteristická práve roztrieštenosť. S Mariánovými projekciami sa diváci mohli stretnúť napríklad aj na koncertoch skupiny Čisté tvary.